

Publicerad 2016-11-03 17:06 av Jan E Stork

Glädjen glöder

Ro, ro, roa mig tills glädjen infinner sig.

Glädjen spricker. Den förr så påtagliga och självklara valet är det ej längre.

Det lektes, busades, barnförbjudet, roades med allt och alla medel som sanna glädjespridare.

Tryckande känsla, tomhet och apati. Tårarna hjälper något. Släpper något på trycket. Skrik inombords och utombords, skäller gärna ut en kudde.

Orkar inte spackla och slipa, än mindre måla. Fasaden faller, lust och lustigheter brinner.

Förr i tiden kunde jag skratta åt en pruttkudde.

Skrattar bäst som skrattar igen. Låt mig bli den.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jan E Stork med Poeter.se id #73002 innehar upphovsrätten